

NATIONAL INSTITUTE
OF REGIONAL DEVELOPMENT
ESTD 2021

Erasmus+

Online conference
ITTA
International Technology
Transfer Association

AGGR University

ClimEd

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

Третьої Міжнародної наукової-практичної
онлайн-конференції

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ,
ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ ТА
СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ»**

Київ-2021

Актуальні проблеми, пріоритетні напрямки та стратегії розвитку України: тези доповідей III Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції, м. Київ, 13 жовтня 2021 року/ редкол. О.С. Волошкіна та ін. – К.: ІТТА, 2021. – 1463 с.

Конференція проводиться за підтримки Проекту Еразмус+ «Multilevel Local, Nation- and Regionwide Education and Training in Climate Services, Climate Change Adaptation and Mitigation / Багаторівнева освіта та професійне навчання з питань кліматичних послуг, адаптації до змін клімату та їх пом'якшення в локальному, національному та регіональному масштабах – ClimEd», № 619285-ERP-1-2020-1-FI-ERPKA2-SVNE-JP (15.11.2020 – 14.11.2023)

Збірник містить тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції з широкого кола питань, пов'язаних із актуальними проблемами, пріоритетні напрямки та стратегіями розвитку України.

Були охоплені наступні напрямки:

- екологія;
- економіка підприємства та управління;
- освіта;
- право;
- соціальні комунікації, медіа;
- сучасні інформаційні технології;
- технічні науки.

Редакційна колегія: О.С. Волошкіна, д-р техн. наук, професор кафедри охорони праці та навколишнього середовища, (головний редактор); А.В. Гончаренко, асистент кафедри охорони праці та навколишнього середовища (заступник головного редактора); О.Г. Жукова, канд. техн. наук, доцент кафедри охорони праці та навколишнього середовища (відповідальний секретар).

ІТТА, 2021

Організаційний комітет:

Волошкіна Олена Семенівна, доктор технічних наук, професор, Київський національний університет будівництва та архітектури

Гончаренко Артем Вадимович, аспірант, Київський національний університет будівництва та архітектури

Жукова Олена Григорівна, кандидат технічних наук, Київський національний університет будівництва та архітектури

Кривомаз Тетяна Іванівна, доктор технічних наук, професор, Київський національний університет будівництва та архітектури

Плоский Віталій Олексійович, доктор технічних наук, професор, Київський національний університет будівництва та архітектури

Ткаченко Тетяна Миколаївна, доктор технічних наук, професор, Київський національний університет будівництва та архітектури

Воденніков Сергій Анатолійович, доктор технічних наук, професор, НУ «Запорізька політехніка»

Воденнікова Оксана Сергіївна, кандидат технічних наук, доцент, Запорізький національний університет

Тези представлені в авторській редакції. За достовірність інформації, що викладена в тезах доповідей, відповідальність несуть їх автори. Зміст публікації є виключно думкою авторів та не обов'язково відображає офіційну позицію організаторів.

ЗМІСТ

Пахальчук Н.О. ФОРМУВАННЯ В ДІТЕЙ НАВИЧОК ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ.....	37
Блащук А.М. ВПРОВАДЖЕННЯ ЕМОЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРИЙОМІВ У ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЛЮВАЛЬНУ РОБОТУ З УЧНЯМИ.....	39
Камінська Л.П. ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ НАВЧАННЯ	41
Мируха А.І. ОРГАНІЗАЦІЯ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЛЮВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД	44
Гембарська Ю.Б. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ.....	46
Тонконог І.В., Ювковецька Ю. О. ADVANTAGES AND DISADVANTAGES OF DISTANCE LEARNING IN UKRAINE.....	49
Гапоненко Н.П., Гулієва О.Р. ПРОФЕСІОНАЛІЗМ ФАХІВЦЯ.....	53
Лемешко Д.І. ЗНАЧЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ СПАДЩИНИ Я.А. КОМЕНСЬКОГО ДЛЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ СУЧАСНОГО ВЧИТЕЛЯ	56
Паньків Г.С. ФОРМУВАННЯ ОСНОВ КОЛОРИСТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ З МИСТЕЦТВА.....	60
Рубінська Б.І. THE THEORY OF SUBJECTIVATION, ITS BASIC CONCEPTS FROM THE POINT OF VIEW OF PHILOSOPHY AND PEDAGOGICS	63
Абдуллаєв А.К., Нестеров О.С., Ребар І.В. ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	67

Бабак Д.М. ВПЛИВ ПАНДЕМІЇ COVID-19 НА ЕКОНОМІЧНІ ПОКАЗНИКИ ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО МАКРОРАЙОНУ	716
Белак О.М., Скрипніченко А.І., Ревуцька А.О. ВПЛИВ ЕКОЛОГІЇ НА РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ	720
Нескоромна А.В. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ МУЗЕЇВ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ.....	725
Валяєва С.С. ЗАЛУЧЕННЯ МУЗЕЇВ ДО ТУРИСТИЧНО-ЕКСКУРСІЙНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ	728
Козачок К.Д. СПЕЦИФІКА ВІДВІДУВАННЯ МУЗЕЇВ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИМИ ГРУПАМИ ОРГАНІЗОВАНИХ ТУРИСТІВ	732
Божанова В.Ю., Омелич О.Ю. ІНТЕГРАЦІЯ ІНСТРУМЕНТІВ МАРКЕТИНГА В ЛОГІСТИКУ ПІДПРИЄМСТВА	734
Пономаренко О.Г., Бондар О.Г. ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ БАЛАНСІВ ПІДПРИЄМСТВ	738
Бровченко О.І., Білоус Х.О. МІСЦЕВИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК – ОСНОВА СТАЛОГО ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ	742
Бурляй А.П., Бурляй О.Л. SWOT-АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТЕЙ АДАПТАЦІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ ДО КЛІМАТИЧНИХ ЗМІН	746
Васильченко К.Г. ЛАТЕНТНО-СЕМАНТИЧНЕ ІНДЕКСУВАННЯ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ КОНТЕНТУ ІНТЕРНЕТ-МАГАЗИНУ	751
Вороніна В.Л. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	754
Гайда О.С. ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ	759

Гоменюк С.С., Мельник Д.О. ОСНОВНІ ФУНКЦІЇ ДОМОГОСПОДАРСТВА ЯК СУБ'ЄКТА ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	763
Гринюк Н.А. КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ ЯК ПЕРЕДУМОВА ЕКОНОМІЧНОГО СУВЕРЕНІТЕТУ УКРАЇНИ	767
Гулієва О.Р. РОЛЬ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА.....	771
Давиденко Л.В., Давиденко Н.В. СУЧАСНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЮ ФЛОТУ ЕЛЕКТРОМОБІЛІВ АВТОТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА	774
Денисюк Л.І. HR-ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: СУТНІСТЬ ТА ШЛЯХИ ВПРОВАДЖЕННЯ	779
Добровольська Т.М., Николин О.Н. УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В СИСТЕМІ КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	784
Дубровик-Рохова А.О. ВИКОРИСТАННЯ СВІТОВОГО ДОСВІДУ СТВОРЕННЯ ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКІВ	789
Роговцева Л.В. ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД УПРАВЛІННЯ ТРУДОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА	793
Зінченко А.А. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ВПРОВАДЖЕННЯ РЕФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ У ФРАНЦІЇ ТА УКРАЇНІ	798
Іваненко О.О. ДИВЕРСИФІКАЦІЯ СИСТЕМ ЗЕМЛЕРОБСТВА В КОНТЕКСТІ КЛІМАТИЧНИХ ЗМІН	803

4. The World Bank [Електронний ресурс]. - Режим доступу:
<https://data.worldbank.org/country>

Пономаренко Оксана Григорівна
кандидат економічних наук., доцент
доцент кафедри бухгалтерського обліку та економічного контролю
Бондар Олена Григорівна
здобувач СВО Магістр
Полтавський державний аграрний університет
ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА ТА УПРАВЛІННЯ
(Бухгалтерський облік, аналіз та аудит)

ПІДХОДИ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ БАЛАНСІВ ПІДПРИЄМСТВ

Центральною складовою фінансової звітності як основи інформаційного забезпечення є бухгалтерський баланс, використання якого на належному рівні дозволяє обґрунтувати та прийняти економічні рішення, що забезпечує підвищення ефективності діяльності підприємств аграрного сектору і економіки країни в цілому.

З огляду на це, важливого значення набуває необхідність удосконалення системи інформаційного забезпечення складання звітів про майновий стан (балансів) агропромислових підприємств з метою якнайповнішого задоволення потреб менеджерів різних рівнів в обґрунтованій і релевантній інформації.

Не зважаючи на значний науковий доробок щодо структури й складання балансів [1-3], недостатньо розкритими залишаються питання відповідності інформації звітності потребам користувачів, які приймають економічні рішення на її основі, що й обумовлює актуальність подальших досліджень.

Майновий стан підприємства у рівновазі активів та джерел їх формування найбільш влучно представлено у Балансі, що є основним джерелом даних для аналізу ліквідності, платоспроможності, ділової активності підприємства. Тому рівень якості даних обліку, як інформаційного забезпечення складання балансу

повинен залишатися вкрай високим, що і обумовлює побудову на підприємствах цілісної системи підготовчих робіт та технологічних операцій зі складання балансу.

Баланс як облікове поняття існує вже понад 500 років. Перші достовірні відомості про застосування цього слова в бухгалтерській практиці подаються в розрахунковій книзі певного італійського банкірського дому в 1408 р. У літературі слово «баланс» уперше з'являється в праці відомого італійського математика Луки Пачолі, що побачила світ в 1494 р., та в книжці Бенедикта Котрульї, яку було написано в 1458 р., але видано тільки 1573 року у Венеції. У законодавстві про баланс уперше згадує Торговий кодекс Наполеона, який було видано 1807 року [1-3].

Відомий український учений-економіст О. П. Рудановський трактує баланс не просто як таблицю чи форму вираження результатів облікової реєстрації, а як сукупність конкретних властивостей господарства, притаманних йому реально, незалежно від того, наскільки і як вони відображуються рахівництвом. Згаданий звіт про майновий стан репрезентує в кожному господарстві сукупність усього обчисленого, що можна виразити у грошовій оцінці.

За джерелами складання можна виокремлювати інвентарні, книжні та генеральні баланси. Інвентарні баланси складались у минулому виключно на підставі повного опису інвентарю і були його скороченим та спрощеним викладом при створенні нового господарства або за зміни господарством форми власності.

Книжні баланси складались на підставі записів у книгах, попередня перевірка яких з допомогою інвентаризації не проводилась. Обґрунтованим було надання їм статусу «пробних».

Генеральний баланс, що його як виняток заміняли інвентарні та книжні баланси, був синтезом обох видів і складався раз на рік.

Часові облікові інтервали за періодикою дозволяють виокремити баланси

квартальні й річні.

За строками складання баланси доцільно класифікувати на вступні, операційні, ліквідаційні.

Вступний баланс складається на момент створення підприємства та слугує відправною точкою рівноваги майна й джерел його утворення майбутнього господарюючого суб'єкта.

Операційні баланси генеруються періодично протягом року і охоплюють усі види діяльності підприємств.

Ліквідаційний баланс складається на день початку ліквідації підприємства, припинення ним свого нормального існування. Приоритетна група його користувачів – члени ліквідаційної комісії. Їх головний інформаційний запит – визначення можливості подальшої санації.

Залежно від обсягу інформації виокремлюють баланси прості, складні і зведені. У простому балансі знаходить відображення майновий стан господарства без структурних підрозділів, допоміжних виробництв та допоміжних підприємств із самостійним обліком.

Складного балансу потребують суб'єкти бізнесу з філіями. В умовах сучасності складний баланс з відокремленими господарськими одиницями у головного підприємства у розрізі видів залежності називається консолідованим[4].

За змістом баланси можна класифікувати як сальдові, оборотні, результатні, проміжні, шахові та порівняльні. Сальдові баланси містять виключно залишки за рахунками що характеризують майновий стан господарства на відповідний момент.

Оборотні баланси включають, крім сальдо, і обороти за рахунками. За змістом такі баланси дають уявлення не лише про залишки майна підприємства, а й про його господарські обороти.

Результатний баланс – це баланс прибутків і збитків або доходів і витрат господарства, що визначає своїм сальдо чистий прибуток або чистий збиток.

Проміжні баланси складають тільки за потреби в оперативному прийнятті доленосного для бізнесу рішення і його інформаційному обґрунтуванні.

Шаховий баланс, що отримав свою назву від своєрідної форми, яка нагадує шахову дошку, можна називати й динамічним балансом, бо він відображає як стан господарства на початок і кінець звітної періоду, так і рух майна. При цьому обороти в шаховому балансі надаються у розрізі кореспондуючих рахунків.

Шахові баланси мають високий ступінь наочності. Але їх доцільно застосовувати тільки на невеликих підприємствах, бо збільшення кількості використовуваних рахунків бухгалтерського обліку робить ці баланси надто громіздкими у професійній практиці.

Порівняльний баланс має на меті порівняти статті звітної балансу з минулими періодами. Ці порівняння проводяться в абсолютних і відносних величинах, тобто статті активу й пасиву балансу демонструють у відповідних сумах і відсотках на початок і кінець звітної періоду.

Крім шахових, за формою виділяють групи двосторонніх та односторонніх балансів.

Найбільш поширеними є двосторонні баланси, де ліворуч розміщуються активи, а праворуч — пасиви.

Односторонні баланси мають у розміщенні пасив одразу після (під) активом.

Як підсумок, слід зазначити, що кожному виду балансів притаманні специфічні особливості, які безпосередньо пов'язані з джерелами, строками, способами, методами і технікою складання, підпорядкуванням підприємств, використанням даних балансів для цілей управління.

Література:

1. Добрянська Н. А., Поліщук Т. С. Бухгалтерський баланс та його аналіз// Ефективна економіка. 2015. № 10. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4367>

2. Кученко В. А. Сутність бухгалтерського балансу на сучасному етапі розвитку облікової думки// Науковий вісник Полтавського університету споживчої кооперації України. 2009. № 1 (32). С. 138-142.

3. Кучеренко Т. Є. Фінансова звітність у системі аграрного менеджменту. Умань : Видавець «Сочінський», 2009. 296 с.

4. Про затвердження національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» : Наказ Міністерства фінансів України № 336/22868 від 7.02.2013 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13#Text>

Бровченко Олександр Іванович
магістр 2 курсу, спеціальність 051 «Економіка»
Білоус Христина Олександрівна
студентка 2 курсу, спеціальність 051 «Економіка»
Уманський національний університет садівництва
ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА ТА УПРАВЛІННЯ
(Регіональна економіка)

МІСЦЕВИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК – ОСНОВА СТАЛОГО ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ

У територіальній структурі будь-якої держави виділяють три рівні: національний, регіональний та первинний, який називають муніципальним. На муніципальному рівні формуються найменші адміністративно-територіальні одиниці країни, що в світовій практиці отримали назву муніципальних утворень. Муніципальне утворення - це первинна адміністративно-територіальна одиниця держави, в рамках якої здійснюється місцеве самоврядування, представлене територіальною громадою та виборними органами й забезпечене, певним чином, фінансово-матеріальною основою. В кожній країні муніципальні утворення мають свою назву: в США - муніципалітет, таун, тауншин; в Польщі - гміна; в Швеції та Франції - комуна;